

Hogere voorziening ingesteld op 19 september 2014 door de Helleense Republiek tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 16 juli 2014 in zaak T-52/12, Griekenland/Commissie

(Zaak C-431/14 P)

(2014/C 395/32)

Procestaal: Grieks

Partijen

Rekwirante: Helleense Republiek (vertegenwoordigers: I. Chalkias en A. Vasilopoulou)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

- de onderhavige hogere voorziening toewijzen;
- het bestreden arrest van het Gerecht van de Europese Unie in zijn geheel vernietigen;
- het beroep van de Helleense Republiek toewijzen zoals nader werd uiteengezet;
- het litigieuze besluit van de Commissie nietig verklaren;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het eerste middel is gebaseerd op schending van het Unierecht of subsidiair schending van een wezenlijk vormvoorschrift. Meer bepaald voert de Helleense Republiek met het eerste onderdeel van het middel aan dat het Gerecht het begrip staatsmiddelen bedoeld in artikel 107, lid 1, VWEU onjuist heeft uitgelegd en toegepast, of subsidiair dat het Gerecht zich in feitelijk opzicht heeft vergist wanneer het de verplichte bijdragen die werden betaald door de landbouwers die steun ontvingen en bij het Organismos Ellinikon Georgikon Asfaliseon (Griekse landbouwverzekeringsmaatschappij) (ELGA) waren verzekerd, als dergelijke middelen heeft aangemerkt, terwijl zij in het tweede onderdeel van het middel aanvoert dat het Gerecht bij het wijzen van zijn arrest een wezenlijk vormvoorschrift heeft geschonden doordat het in zijn arrest niet specifiek heeft onderzocht of gemotiveerd of de bijdragen die werden betaald door de landbouwers die de onrechtmatig geachte staatssteun ontvingen, hun een onrechtmatig voordeel verschaffen in de zin van artikel 107, lid 1, VWEU, te weten een voordeel dat de mededinging kan vervalsen, of subsidiair dat het Gerecht die bepaling onjuist heeft uitgelegd en toegepast door het betrokken argument stilzwijgend van de hand te wijzen.

Met het tweede middel wordt aangevoerd dat het bestreden arrest is geweest in strijd met het Unierecht en meer bepaald dat artikel 107, lid 1, VWEU onjuist is uitgelegd en toegepast door het Gerecht, dat van oordeel was dat de in 2009 betaalde vergoedingen een selectief financieel voordeel voor de ontvangers ervan opleverden, waardoor de mededinging en het handelsverkeer tussen de lidstaten kon worden verstoord, zonder rekening te houden met de buitengewone omstandigheden waarin de Griekse economie zich in de relevante periode bevond en nog steeds bevindt.

Met het derde middel wordt aangevoerd dat 1) het Gerecht artikel 107, lid 3, sub b, VWEU onjuist heeft uitgelegd en toegepast, aangezien het de werkingssfeer van deze bepaling met betrekking tot de litigieuze betalingen in 2009 heeft beperkt tot de mededeling betreffende de tijdelijke communautaire kaderregeling, niettegenstaande de buitengewone omstandigheden waarin de Griekse economie zich in de relevante periode bevond (eerste onderdeel van het derde middel), en 2) dat het bestreden arrest ontoereikend is gemotiveerd, aangezien daarin helemaal niet is ingegaan op de grief van de Helleense Republiek dat het besluit van de Commissie onevenredig is voor zover daarbij de terugvordering van de steun in december 2011 is gelast (tweede onderdeel van het derde middel).

Hogere voorziening ingesteld op 25 september 2014 door DTS Distribuidora de Televisión Digital, S. A. tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 11 juli 2014 in zaak T-533/10, DTS Distribuidora de Televisión Digital/Commissie

(Zaak C-449/14 P)

(2014/C 395/33)

Procestaal: Spaans

Partijen

Rekwirante: DTS Distribuidora de Televisión Digital, S.A. (vertegenwoordigers: H. Brokelmann en M. Ganino, advocaten)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Telefónica de España, S.A., Telefónica Móviles España, S.A., Koninkrijk Spanje en Corporación de Radio y Televisión Española, S.A. (RTVE)

Conclusies

- het arrest van het Gerecht van 11 juli 2014, DTS Distribuidora de Televisión Digital/Commissie (T-533/10), nietig verklaren en dienvolgens op grond van artikel 61 van het Statuut van het Hof van Justitie
 - op basis van de gegevens waarover het beschikt de conclusies van het verzoekschrift in eerste aanleg toewijzen en besluit 2011/1/EU van de Commissie van 20 juli 2010 betreffende steunregeling C 38/09 (ex NN 58/09) die Spanje voornemens is ten uitvoer te leggen ten behoeve van Corporación de Radio y Televisión Española (RTVE) ⁽¹⁾ nietig verklaren, of
 - subsidiair, de zaak terugverwijzen naar het Gerecht voor afdoening overeenkomstig de uitspraak van het Hof;
- de Commissie en de interveniënten aan haar zijde verwijzen in de kosten van de procedure in eerste aanleg en in hogere voorziening.

Middelen en voornaamste argumenten

1. Eerste middel: schending van artikel 107, lid 1, VWEU wegens onjuiste uitlegging van het begrip steun

Het bestreden arrest schendt artikel 107, lid 1, VWEU, voor zover het begrip steun en met name de in het arrest Laboratoires Boiron ⁽²⁾ gestelde voorwaarden waaronder een belasting kan worden geacht een integrerend onderdeel van steun te vormen, hierin onjuist worden uitgelegd.

2. Tweede middel: schending van artikel 107, lid 1, VWEU, voor zover het Gerecht niet ten volle heeft gecontroleerd of er steun is verleend, en het Spaanse recht onjuist heeft weergegeven

Het bestreden arrest schendt artikel 107, lid 1, VWEU, voor zover niet ten volle is gecontroleerd of is voldaan aan de in het arrest Régie Networks ⁽³⁾ gestelde voorwaarden om de aan DTS opgelegde belasting te kunnen beschouwen als een integrerend onderdeel van de aan RTVE verleende steun, en het Spaanse recht onjuist is weergegeven.

3. Derde middel: onjuiste rechtsopvatting bij de toepassing van artikel 106, lid 2, VWEU

Het bestreden arrest geeft blijk van een onjuiste rechtsopvatting bij de toepassing van artikel 106, lid 2, VWEU. Het Gerecht verdraait de argumenten van DTS — waarmee deze tracht aan te tonen dat de mededinging op buitensporige wijze wordt vervalst door de wijze waarop de steun aan RTVE wordt gefinancierd — door deze argumenten op zodanige wijze uit te leggen dat zij betrekking hebben op de gevolgen van de steun zelf en niet op de gevolgen van de belasting waarmee deze steun wordt gefinancierd. Bijgevolg heeft het Gerecht zich *ultra petita* uitgesproken over kwesties die DTS in haar verzoekschrift niet heeft opgeworpen en die de Commissie in haar besluit niet heeft onderzocht. Aldus heeft het Gerecht het voorwerp van het geschil gewijzigd en de grenzen van zijn rechterlijke controlebevoegdheid overschreden.

⁽¹⁾ PB 2011, L 1, blz. 9.

⁽²⁾ C-526/04, EU:C:2006:528.

⁽³⁾ C-333/07, EU:C:2008:764.